

Forfaavidt der virkeliggen maatte være nogen Forskjel mellem lovformelig Ret paa den ene, og Retfærdighed og Billighed paa den anden Side. da formene vi, at det er Statsstyrelsens Pligt at have den; men uden at indrømme denne Forskjel, som Staten efter vor Formening i alt Fald ei bør gjøre Brug af, antage vi, at de forrige Slaveeiere have et fuldkomment Retts-Krav til Erstatning.

Denne Paastand om, at Erstatnings-Fordringen ei er noget Retts-Krav, bygger man paa Grunde, der dels søges i Gjenstandens Bestaaffenhed, dels i de Omstændigheder, som være forbundne med Emancipationen. Saaledes anfører man: „at Slaveeierens Ret over de Ufrie ikke kan betragtes og ikke heller af den danske Regjering har været betragtet paa samme Maade som Eiendomsretten over livløse eller ufornuftige Gjenstande, hvorhos bemærkes, at ligeoverfor Eierens Ret staaer Slavens Ret som fornuftig Skabning, samt at Slaveri i sig selv er en imod Religion og Retfærdighed stridende Institution, som i et civiliseret og kristeligt Samsfund kun bør opretholdes saalænge, som Hensyn til det Heles Vel forbyder at have det, men som Staten er berettiget og forpligtet til at have, saasnart Omstændighederne tillade det, dog uden at den Eieret, som derved bortfalder, kan efter sin Natur medføre den samme Fordring paa Erstatning, som i de Tilfælde, hvor Staten fratager Noget sin Eiendom for at anvende den i et offentligt Diemed, hvorimod Sammenligning suarere passer med det Tilfælde, at et Uheld træffer den Enkelte for det Heles Skyld.“

Vi skulle ikke her indlade os paa nogen Undersøgelse, om eller hvorvidt Slaveriet var en Institution, der stred imod Religion og Retfærdighed; det er en Materie, hvorom der allerede har været sagt saameget, og hvorom Meningerne ere meget deelte, men vist er det, at forsaavidt der er nogen Feil derved, saa var det Regjeringen, som paa flere Maader havde opmuntret Undersaatterne til at anskaffe sig saadan Eiendom, som havde stiftet Etablissementer i Africa for at befordre Slavehandelen, som den endog drev for egen Regjering, hvorom t. Ex. kan sees Frdn. af 12te

Mai 1777, hvorved denne Handel forbeholdes Kongen selv eller hans europæiske Undersaatter.

Vi skulle ikke vidtløstiggjøre Sagen ved at opregne alle de umiskjendelige Data, hvoraf Eiendomsretten i Slaver ubestrideligen godtgjøres; det er allerede sagt saa mange Gange, og det er saa almindeligen anerkjendt, at derom ikke kan blive Spørgsmaal. De være de facto og de jure Eiendom, og udgjorde ikke alene den væsentligste Deel af Formuen i Colonierne, men tillige en væsentlig Betingelse, hvoraf den øvrige Formues Conservation var afhængig.

Man bestrider da heller ikke Eiendomsretten, men man paastaaer kun, at den ei havde samme Udstrækning som Eiendomsretten over livløse eller ufornuftige Gjenstande. Men fordi Herrens Myndighed over hans Slave ikke var uindskrænket, har man derfor Ret til at borttage Gjenstanden uden Erstatning efter Behag?

Var han ikke ligesuldt Eier af Gjenstanden, i hvis Afbenyttelse efter dens Diemed Indskrænkningerne ikke hindrede ham, og heller ikke fra at overdrage sin Ret til 3die Mand imod Valuta efter Behag?

Eiendom ophører ei at være Eiendom, fordi Brugen deraf er begrændset ved Lovens Bud. Denne Begrændsning angaaer, som det i Andragendet til Rigsdagen fra Indvaanerne paa St. Croix er anført, kun Benyttelsen af Eiendommen, den forandrer ikke Eiendomsrettens Væsen, og den har ingen Virkning udenfor dens fornuftige og udtrykkelige Hensigt, at regulere Brugen af Eiendommen, medens Eiendommen bestaaer. Den større eller mindre, almindelige eller særegne Begrændsning af en Rettighed er et Moment, som ophører med selve Rettigheden, og som, medens denne bestod, har været en af Factorerne til Bestemmelsen af dens Værdi i Handel og Wandel. Ophører Rettigheden, da stæer det med den ved Indskrænkningen betingede, den alt paapraegede Værdi, og Begrændsningen for Eiendommens Brug, som da har tilendebragt sin Virkning, kan selvfølgelig ikke derefter tilkaldes for at udøve ny Virkning paa en Værdi, som den allerede har bestemt. Saaledes er t. Ex. Stovs-eieren ikke destomindre Eier, fordi Loven hin-